

عبدله

هیات عمومی دیوان عدالت اداری رای داد ممنوعیت جراحی لیبوساکشن توسط جراحان عمومی

هیات عمومی دیوان عدالت اداری بار د شکایت پنج تن از جراحان عمومی، دستور العمل شورای آموزش پزشکی و تخصصی وزارت بهداشت مبنی بر ممنوعیت انجام عمل لیپوساکشن توسط جراحان عمومی راقانونی دانست و تایید کرد.

قائم مقام دبیر شورای آموزش پزشکی و تخصصی وزارت بهداشت در تاریخ ۲۲ فروردین سال ۹۵ طی دستورالعمل شماره ۷۱۵/۱۶ ل خطاب به مدیر کل دفتر نظارت و اعتبار بخشی امور درمان اعلام می کند: در خصوص استعمال استفاده از دستگاه لیپوماتیک به استحضار می‌رساند که بر اساس بررسی برنامه‌های آموزشی مصوب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، انجام لیپوساکشن (عم از لیپوماتیک، لیزر لیپولیزر، وائرت، اولتراسونیک و روش‌های مشابه) تنها در اختیار دوره فوق تخصصی جراحان پلاستیک، ترمیمی و سوختگی است. بدیهی است سایر متخصصان مر تبط فقط با ارائه مدر ک پس از گذراندن دوره‌های مربوطه مصوبه تایید وزارت بهداشت مجاز به انجام این کار هستند.

به دنبال صدور دستور العمل مذکور، پنج تن از جراحان عمومی با ارائه دادخواست به هیات عمومی دیوان عدالت اداری، ضمن درخواست برای ابطال این دستورالعمل، اعلام کردند: نخست آنکه از مذاقه در مضمون دستورالعمل موضوع شکایت، به نیکی معلوم است که دستورالعمل مزبور که مخاطب عام دارد، در ردیف نظامات و مقررات دولتی حاکم بر حرفه پزشکی قرار دارد؛ به گونه‌ای که تخلف از مفاد آن موجب ضمانت اجرای اه انتظامی و کیفری خواهد بود. دوم، دستورالعمل مزبور از آن جهت که مطابق قانون چگونگی تعیین وظایف و صلاحیت شاغلان حرفه‌های پزشکی و وابسته به آن مصوب هفتم آبان سال ۷۶ مجلس شورای اسلامی، تعیین وظایف و صلاحیت شاغلان حرفه‌های پزشکی و وابسته به آن را بر اساس قانون تشکیل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و قانون تشکیل سازمان نظام پزشکی و سایر قوانین مربوطه به موجب آیین نامه دانسته که توسط سازمان نظام پزشکی تهیه و به تصویب وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌رسد، خلاف قانون و خارج از صلاحیت مرجع تصویب کننده آن است زیرا از یک سو، مرجع اعلام کننده صلاحیت تعیین حدود وظایف و صلاحیت شاغلان حرفه‌های پزشکی راندارد و از سوی دیگر هیچ دستورالعملی نمی‌تواند مخالف قانون تدوین شود.

در ادامه شکواییه شکایت آمده است: سوم آنکه صرف نظر از مراتب فوق، بر خلاف اعلام دبیر خانه شورای آموزش پزشکی و تخصصی وزارت بهداشت به استناد مفاد قرارگزیرآموزشی جراحان عمومی (برنامه آموزشی و ضوابط رشته تخصصی جراحی عمومی) که در شورای آموزشی مزبور تصویب و تدوین شده است: ۱- اعمال جراحی جدار شکمی و عمل جراحی پوست و جسی نروم از جمله جسی چربی زیر پوست شکم در ردیف مهارت‌های پرسپیسر جراحان عمومی تایید و تصویب شده است. ۲- در آموزش‌های تخصصی دوره جراحی عمومی، آموزش‌های تخصصی مربوط به جدار شکم و پوست، و نسج نرم (از جمله نسج چربی زیر پوست شکم- بندهای ۸ و ۹ از بند ۲-۵-۲۰ محتوای آموزشی) پیش بینی شده است. ۳- در اهداف آموزشی حیطه دانش و مهارت دستیاران جراحی سال‌های اول تا چهارم که به ترتیب دستگاه تعیین شده است، اعمال مربوط به جدار شکم و پوست و نسج نرم (از جمله نسج چربی زیر پوست شکم) پیش بینی شده است.

شکایات تصریح کرده‌اند: چهارم، با توجه به اینکه بسیاری از جراحان ر رشته‌های تخصصی جراحی، با اینکه صلاحیت‌های تخصصی و بلکه فوق تخصصی جراحان پلاستیک، ترمیمی و سوختگی و اینکه بسیاری از جراحان پلاستیک و سوختگی ها فاقد فوق تخصصی و بلکه تخصص مزبور هستند، اعمال و اجرای دستورالعمل مزبور متعسر و بلکه متعذر و موجب لطمه به جامعه بیماران و متقاضیان عمل مزبور خواهد بود. هفتم، مقررات دستورالعمل مزبور که بر خلاف قوانین و مقررات و خارج از صلاحیت مقام تصویب کننده صادر و اعلام شده، از جهت اعمال محدودیت بر صلاحیت جراحان عمومی موجب تضییع حقوق این قشر از جراحان خواهد بود.

در نهایت، هیات عمومی دیوان عدالت اداری پس از استماع دفاعیات سرپرست دفتر امور حقوقی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تشکیل جلسه داد و بعد از بحث و بررسی با اکثریت آراء اعلام کرد: نظر به اینکه دستورالعمل شماره ۷۱۵/۱۶ ل خطاب به آموزش - مورخ ۳۰ تیر ۱۳۹۵ قائم مقام دبیر شورای آموزش پزشکی و تخصصی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، خلاف قوانین مورد استناد شاکمی و نیز خارج از حدود اختیارات مرجع تصویب نیست، بنابراین قابل ابطال تشخیص داده نشد.

شیروان یاری

شایعه فیلتر یا مسدود شدن شبکه پیام رسان تلگرام در فروردین امسال در رسانه‌ها و فضای مجازی می چرخید، تا اینکه در نهایت با دستور قضایی این شایعه احتمالی به واقعیت پیوست. حال هدف از این میزگرد، تحلیل آسیب‌ها و مزایای شبکه پیام‌رسان پرطرفدار تلگرام از سوی کاربران ایرانی است. در این میزگرد دانش‌آموزخته روزنامه‌نگاری در حیات اجتماعی و خبرنگارسانی ناموثق و کذب در فضای مجازی از منظر چهار کارشناس رسانه نقد شده است؛ اما همسوی با این انتقاد به مزایای تلگرام نیز در حیات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی شهروندان پرداخته شده است. در این میزگرد، دکتر «مینو بدیعی» دانش‌آموزخته روزنامه‌نگاری و از چهره‌های سرشناس رسانه و گزارش‌نویسی در ایران، «منصور ساعی» دکتری ارتباطات، پژوهشگر و صاحب نظر در حوزه رسانه، «شفیع بهرامیان» دکتری ارتباطات و مدرس دانشگاه و مسعود رفیعی طالقانی روزنامه‌نگار و چهره نام‌آشنای رسانه، مزایا و معایب شبکه‌های پیام‌رسان را به صورت عام و تلگرام به صورت خاص تحلیل می‌کنند که از منظر شما مخاطبان روزنامه قانون می‌گذرد.

● شبکه پیام‌رسان محبوب و پر طرفدار تلگرام به پدیده اجتماعی و مهمی تبدیل شده است که می‌توان تاثیرات این شبکه پیام‌رسان را بر سبک زندگی ایرانیان از نگاه روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و حتی فرهنگی بررسی کرد. به گفته شماری از کارشناسان، یکی از مهم‌ترین تاثیراتی که این شبکه بر زندگی افراد گذاشته، مطلع بودن از اخبار به سرعت و بدون نیاز به رسانه‌های مختلف است. در گذشته تماشای تلویزیون، خواندن روزنامه‌های مختلف و خبرگزاری‌ها راه‌هایی بودند که مخاطبان را از اخبار مطلع می‌کردند، راه‌هایی که بسیار وقت‌گیر بوده و کاربران را راضی نمی‌کرد، با این حال به کمک تلگرام و امکان جدید «کانال‌ها» کاربران می‌توانند به راحتی اخبار برتر سراسر جهان را به کمک تلگرام رصد کنند و همیشه به روز باشند اما برعکس این تحلیل، شماری از استادان رسانه معتقد هستند که این شبکه مجازی مفاهیم اساسی سه‌گانه خبر را که شامل روش‌شناسی، درستی و جامعیت است، نابود کرده و خبر را از جایگاه حق اجتماعی به کالای اجتماعی تنزل داده است. تحلیل شما چیست؟

مینو بدیعی: در جواب این سؤال، من به گفته یکی از استادان ارتباطات استناد می‌کنم. و تاکید کرده‌ام است که تمام شبکه‌های اجتماعی که تلگرام نیز یکی از آن‌هاست، اقیانوسی با نیم میلی‌متر اطلاعات هستند. در نظر بیاورید اقیانوس بزرگی که عمقش نیم میلی‌متر باشد، نه کسی در آن غرق می‌شود و نه هیچ کس در آن می‌تواند شنا کند و نه کسی قادر است حتی در آن ماهی میکروسکوپی بگیرد، همه در این اقیانوس بزرگ گم و گج می‌شوند اما نکته‌ای را نمی‌آموزند. خبر در تلگرام از حد یک شایعه آزاردهنده بالاتر نمی‌رود. که از روش خبری دکتر «وارد» هفت‌گانه و پنج‌گانه‌های خبری آن پیوسته‌اند، بیانگر هیچ چیز نیست جز گسترش نوعی بلاهت! البته می‌توانید کلمه بلاهت را به شکل احترام‌انگیزتری بیان کنید؛ یعنی کوتاهی و سطحی‌نگری و هیچ ندانستن.

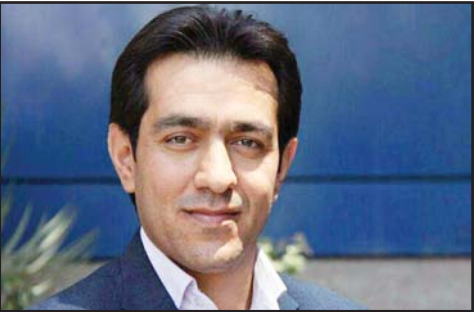
آن طور که می‌گویید دانستن خبر، یک نیاز اجتماعی و پاسخگویی به نیاز خبری، حق مسلم میلیون‌ها نفر از آحاد جامعه است اما شبکه اجتماعی یا همین تلگرام معروف یک نیاز کاذب برای پاسخگویی به نیاز کاذب خبری است که ارزش‌های خبری در آن بسیار مخدوش و عناصر شش‌گانه خبر در آن به هم ریخته است. همه می‌دانیم که ارزش‌های خبری دکتر «وارد» هفت‌گانه و پنج‌گانه‌های خبری گالتونگ و «هری روگ» دوازده‌گانه است که توضیحات مفصلی را می‌طلبد.

ارزش‌های خبری دکتر وارد به مواردی نظیر درگیر، فراوانی، شهرت و استثنا، نوبدن، بر خوردها و تضادها اشاره می‌کند و عناصر خبر نیز شامل چه، کی، کجا، چطور و چرا است که انبوه خبرهایی که حتی از کانال‌های خبری رسانه‌ای و همچنین خبرگزاری‌ها منتشر می‌شوند، فاقد داشتن این عناصر به شکل کامل هستند. نکته بسیار مهمی هم که در تلگرام و سایر شبکه‌های اجتماعی وجود دارد، نبود تحلیل درست و واقع مهم است. تفسیر و تحلیل خبر، کار روزنامه‌نگاران است و واقعیت این است که ما روزنامه‌نگار به معنی واقعی کلمه در شبکه‌های اجتماعی نظیر تلگرام نداریم، با بسیاری اندک داریم که تعداد آنان از انگشت‌های دست هم تجاوز نمی‌کند. اگر در تلگرام منتقد و مفسر روزنامه‌نگار هم باشد، تعداد مخاطبان آن‌ها بسیار اندک است.

در همان حال باید گفت که تلگرام، محلی برای شایعه‌پراکنی و انتشار حرف‌های پایه‌است. برای اینکه فقط عیب آن را نگفته باشیم و به مصداق عیب آن جمله بگفتی هنرش نیز نیست بگو، تلگرام در انتقال برخی اطلاعات موثر بوده است. این اطلاعات در مورد برنامه‌های معمولی و رو تین مرکز و سازمان‌های مختلف است و همچنین برخی محافل خانوادگی و دوستانه را گرد یکدیگر جمع کرده است. پاره‌ای از اطلاعات مفید هم از طریق سایت‌ها و کانال‌های خبری مفید در اختیار اعضا گذاشته می‌شود و در پاره‌ای موارد اطلاعات عمومی را بالا می‌برد.

یک اثر منفی گسترش تلگرام این بوده که ارتباطات واقعی بین اعضای یک خانواده را در جامعه سنتی ایران کم‌رنگ ساخته است. پدر و مادر و فرزندان حتی بچه‌های کوچک‌سر در تلبات، موبایل و آن‌ها بد خود فروبرده‌اند و ارتباطات کم‌رنگ شده است. این یکی از ناآنجبرای‌های شبکه‌های اجتماعی است که تاثیر بسیار منفی دارد.

منصور ساعی: من فکر می‌کنم که اپلیکیشن‌های موبایلی برای کارکرد خبررسانی و اطلاع‌رسانی طراحی نشده بودند بلکه آن‌ها تنها به عنوان یک اپ پیام‌رسان فردی یا گروهی و با کارکرد متنوع غیر خبری شده‌اند. شاید خود پاول دوروف مدیر تلگرام از ابتدا نیز چنین قصد و انتظاری نداشته که از یک اپلیکیشن پیام‌رسان تلگرام، توییچ به‌عنوان یک رسانه و شبکه بزرگ اطلاع‌رسانی، تولید و خلق، توزیع اخبار، تحلیل‌ها و تفسیرهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی و نظایر آن استفاده شود. به نظر می‌رسد که این زمینه‌های اجتماعی و سیاسی برخی جوامع مانند ایران است که این‌ها را دارای کارکرد خبری موثر کرده است.

منصور ساعی:

رویکرد کوچ دستوری و فیلترینگ و حذف منجر به کاهش سرما به اجتماعی و اقبال مخاطبان نخواهد شد بلکه مخاطب را مجبور به درپیش گرفتن «اثر بومرنگی» در برابر فیلترینگ می‌کند. یعنی مخاطب «لج» می‌کند و خوانش و کنشش در تضاد با «فیلترینگ» انجام می‌دهد. در واقع با فیلترینگ نه تنها سازمان‌ها و رسانه‌های رسمی مخاطب کنونی را از دست می‌دهند بلکه فضا را به طور کامل در اختیار رسانه‌های منتقد و مخالف قرار می‌دهند

حق مردم در شنیدن اخبار ناشنیدنی بیشتر شده و این جنبه مثبت است. در واقع می‌توان گفت که رکن چهارم دموکراسی یا نظارت بر قدرت در رسانه‌های اجتماعی نوین به‌ویژه تلگرام به‌عنوان یک اپلیکیشن دارای کارکرد رسانه اجتماعی، نمود و ظهور پیدا کرده است. البته طبیعی است که در فضایی که شفافیت خبری در رسانه‌های رسمی وجود ندارد، شایعات و اخبار جعلی در رسانه‌های غیررسمی و رسانه‌های اجتماعی زودتر و سریع‌تر شکل می‌گیرد و توزیع می‌شود. من معتقدم که سرمایه اجتماعی رسانه‌ها به‌ویژه خبرگزاری‌ها باوجود اب‌هایی مانند تلگرام یا اینستاگرام، نه تنها کاهش نیافته بلکه میزان فالوئر، اعضای یک کانال یا گروه بیانگر نفوذ و اعتبار رسانه‌ها در جامعه است. بنابراین تلگرام به اعتماد، اعتبار و جایگاه اجتماعی رسانه‌ها نیز افزوده است.

شفیع بهرامیان: بی‌شک در عصر رسانه‌های اجتماعی به‌ویژه با همه‌گیر شدن استفاده از گوشی‌های هوشمند و به تبع آن نفوذ پیام‌رسان‌ها و نسخه موبایلی شبکه‌های مختلف اجتماعی و سایت‌های اطلاع‌رسان، شاهد انقلابی در عرصه اطلاع‌رسانی هستیم؛ اما همواره انقلابات دارای تالی فاسد و کژکارکردهایی هستند که گاهی تا به چالش کشاندن کلیت آن تحول می‌تواند پیش‌رود. امکان کانال‌های خبری که البته نه در همه پیام‌رسان‌های موبایلی بلکه مختص برخی از این ابزارک‌ها را ارتباطی است به نوعی سبب رواج نوعی روزنامه‌نگاری عوامانه و مبتنی بر مشاهدات روزانه تعداد بی‌شماری از افرادی شده است که نه مسئولیت و تعهدی حرفه‌ای و اخلاقی در باب انتشار خبردارند و نه آموزش لازم را در این حوزه فراگرفته‌اند؛ هر همین اساس می‌توان رشد پیام‌رسان‌هایی چون تلگرام را از منظر اطلاع‌رسانی و آگاهی بخشی با دو دیدگاه خوش‌بینانه و بدبینانه، نگر بست؛ به عبارتی به همان میزان که تلگرام اقیانوسی از اخبار و اطلاعات را به عامه مردم منتقل می‌کند به همان میزان نیز این اطلاعات سطحی، غیر موق، ظاهری و به‌دور از عمق و تحلیل است.

به‌عبارت‌دیگر ابزارهایی چون تلگرام در نهایت منجر به ایجاد شهروندان خبرزده و به‌ظاهر مطلق می‌شوند که در میان بیماران روزانه اخبار و اطلاعات درست و نادرست، قادر به تحلیل و تفسیر درست روئندها و می‌پسندد که دوست دارد ببیند و این به‌عکس رسانه‌های خبری چون روزنامه، قادر به تربیت شهروندان تحلیل‌گر و آگاه نمی‌شود.

مسعود رفیعی: همان‌گونه که شما گفتید، فضای مجازی به‌طور اعم و پیام‌رسان‌هایی نظیر تلگرام که حالا دیگر فیلتر هم شده است به‌طور اخص، تاثیرات بسیاری را بر سبک زندگی در جامعه ایرانی وارد کرده‌اند که از حیث روان‌شناختی، جامعه‌شناختی و تاثیرات فرهنگی قابل ملاحظه و مطالعه است. به بیان بهتر این فرآیند ناگزیر زندگی شبکه‌ای در جهان امروز و به‌ویژه در کشورهایی نظیر کشورماست که هنوز هم با برجسب جهان‌سومی مواجه هستند. به هر حال ما در جامعه‌ای مثل ایران هنوز با محدودیت‌های مختلفی در تمام حوزه‌های زندگی اجتماعی دست‌وپنجه نرم می‌کنیم و اگر عنصری پیدا شود که بتواند این محدودیت‌ها را برای جامعه‌اندکی کمتر کند یا آن‌ها را دور برزند، بدون شک جامعه به‌طور خودکار به سمت آن عنصر خواهد رفت.

اما اینکه یک پیام‌رسان یا هر نوعی از انواع شبکه‌های اجتماعی مجازی، چه بلایی می‌تواند بر سر مساله‌های مثل مفاهیم سه‌گانه خبر اعم از روشنی و شفافیت، صحت و جامعیت بیاورد؟ پاسخ به این پرسش پیچیده نیست؛ چرا که جامعه، دغدغه‌این حرف‌ها را ندارد. جامعه چیزی را نمی‌پسندد که دوست دارد ببیند و این به‌عکس است. قابل اثبات است. برای مثال شما بیاید مرتب از صلح حرف بزنید اما جامعه‌ای که جنگ به آن تحمیل بشود، جنگ و مبارزه‌مثل را می‌پسندد و به سمت آن می‌رود. ما این را در حوزه تربیتی و فرهنگ عمومی جامعه‌مان نیز به خوبی می‌بینیم. ما بچه‌های مان را از طوری پرورش نمی‌دهیم که روزان شناسان می‌گویند بلکه این کار را با روش‌های خودمان انجام می‌دهیم. در زمینه خبر، اطلاع‌رسانی و کارهای عمقی نیز همین‌طور است. باید ببینیم جامعه‌ای مثل ایران این روزها دغدغه‌اش چیست. البته اینکه این روزها دغدغه مردم ما چیست، به‌حالا و اکنون ما مربوط نمی‌شود؛ هر وقت هست که شما باید بروید به ۱۰۰ سال قبل و علت دغدغه امروزتان را آنجا جست‌وجو کنید. شاید هم علت یک دغدغه مربوط به همین حالا و اکنون بشود. برای مثال ترامپ قرار است از برجام خارج شود؛ همین یک دلیل کافی است که جامعه و بازار واکنش نشان بدهد و دغدغه‌اش تبدیل پول ایرانی به ارز خارج باشد، چون خیال می‌کند به‌زودی وضع بازار دگرگون می‌شود. این جماعت غافل از این هستند که همان بخواهم از بحث خارج نشوم، باید بگویم پرسش شما ناظر بر مساله‌ای است که در این شرایط اجتماعی ماصالت ندارد، چون همان‌گونه که زگتم این جامعه‌ای که گردش اطلاعات در آن چندان ساده و هم‌راہ با آزادی کامل نیست، اصالت، جامعیت و شفافیت پدیدهای مثل خبر را تحلیل برایش مساله و دغدغه نیست. این جامعه فقط دارد در درون فضای مجازی‌اش که به قول آیت‌آ... جوادی املی دیگر حقیقی شده، محتوایی را دست‌به‌دست می‌کند که به گمانش اثرگذاری دارد.

● در گذشته سبک زندگی که نمونه‌های آن در حیات اجتماعی است، متأثر از محتوای رسانه‌های نوشتاری، دیداری، شنیداری و خبرگزاری‌ها بود اما امروزه شبکه‌های اجتماعی اینستاگرام، وایبر، تلگرام، فیس‌بوک و ... تغییرات محسوسی بر جای گذاشته است، بعضی‌ها معتقد به تاثیر

شفیع بهرامیان:

تجربیات و سوابق چندین مورد اختلال یا مسدود کردن پیام‌رسان در میان کاربران آن نشان داده که اگر چه ممکن است شاهد کوچ مجدد اکثریت کاربران از یک پیام‌رسان خارجی به یک پیام‌رسان قدرتمندتر خارجی باشیم اما در حال حاضر حداقل نیمی از کاربران به هر دلیلی که البته قسمتی از آن نیز دلایل فنی و ضعف گرافیکی و کاربردی نمونه‌های داخلی است حاضر به کوچ دائمی از پیام‌رسانی چون تلگرام نیستند

مثبت این شبکه‌های اجتماعی در تسهیل ارتباطات جمعی هستند از جمله تشکیل گروه‌های خانوادگی و چت کردن کاربران، تبادل نظر کاربران، آشنایی با تمایزات فرهنگی و سلیقه‌ها و تغییر سبک خرید(عرضه و تقاضا) در دادوستد کالاهای اقتصادی بدون اتلاف وقت و تاثیر منفی این شبکه پیام‌رسان را (که گاهی در رسانه‌ها منتشر می‌شود) می‌توان در ماجرای یکی از بازیکنان فوتبال و انتشار عکس‌های خصوصی او و همچنین هک شدن حساب تلگرام یکی از بازیگران زن سینما مشاهده کرد؛ هر چند که ناآگاهی و اشتراک تصاویر خصوصی در این شبکه عامل این اتفاقات است. دیگر تاثیر منفی که تلگرام عامل اصلی آن است، نشر اکاذیب در جامعه است، متأسفانه انتشار اخبار دروغین و اشتراک آن یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی است که این روزها کاربران گیر کاربران تلگرام شده‌است؛ اخبار بدون منبع موثق در تلگرام به‌راحتی دست‌به‌دست شده و باعث فریب افراد بسیاری شده است. شما به‌عنوان روزنامه‌نگار و کارشناس حوزه رسانه از کدام منظر به دستاوردها و آسیب‌های شبکه‌های پیام‌رسان نگاه می‌کنید؟

تحلیل کارشناسان رسانه از وو

فیلترش

- تلگرام و واتس‌آپ و سایر پیام‌رسان‌های موبایلی می‌توانند اخبار ساندویچی و به اصطلاح فست‌فودی را در اختیار مردم قرار دهند.
- روزنامه‌نگاران برای اینکه بتوانند در این دنیای پرسر و صد اما کم‌محتوای شبکه‌های مجازی نظیر تلگرام رقابت کنند، باید همه شبکه‌های اجتماعی برای گسترش ارتباطات در سطح جهان راه‌اندازی شده‌اند. هم‌اکنون شبکه اجتماعی فیس‌بوک و واتس‌آپ در میان ایرانیان بیشترین استفاده را دارد.
- رویدادهای سال‌های اخیر نشان داده است که تلویزیون به دلیل کاهش ضرب‌ب‌نفوذ و سرما به اجتماعی‌اش روی هر موضوع، اکنون در ایران حدود ۴۰ میلیون کاربر تلگرام داریم که عده‌ای از آن‌ها مستقیم مشغول کسب‌وکارند و خیلی‌ها هم از این تلگرام اکنون دارای ۴۰ میلیون کاربر است؛ این سرما‌مایه اجتماعی عظیم به‌تدریج در چند سال اخیر شکل گرفته است و رو روزنامه‌نگاران نباید با تلگرام، سروش یا هر پیام‌رسان و رسانه دیگری رقابت کنند. آن‌ها باید از ظرفیت‌ها و امکانات پیام‌

مینو بدیعی: آنچه که بر شمردید، بیانگر نقش منفی تلگرام است. از آن گذشته، وابسته شدن بخش‌هایی از جامعه به تلگرام همان‌طور که خودتان گفتید، موجب آسیب‌رسانی به ارتباطات خانوادگی است. یک خانواده گرم و متعهد به یکدیگر حتما در خانه نباید توجه بسیارشان به گوشی‌های خود و شبکه تلگرام باشد، این خصوصیت رفتاری بدی است که در خانه تاثیرات مخربی می‌گذارد و گاه حریم خصوصی خانواده‌ها را در هم می‌شکند.

در همان حال به دلیل اینکه ۸۰ درصد یا حتی بیشتر اخبار در تلگرام همان‌طور که خودتان اشاره کردید بدون منبع موثق است، تاثیرات بسیار بدی را در افکار عمومی جامعه برجای می‌گذارد. برخی افراد انگار که مطالب منتشرشده در تلگرام را آیه آسمانی بدانند، به‌سرعت عین موارد را نشر می‌دهند. دست‌به‌دست شدن اطلاعاتی به‌فرض درباره پزشکی و اظهار نظر افراد کم‌سواد و غیرمتخصص در این ارتباط بسیار بد است. به تازگی مد‌شده که عده‌ای اطلاعات، در واقع ضد اطلاعات مربوط به گیاه‌پزشکی و طب سنتی را رواج می‌دهند که بسیار بد است. خیلی‌ها که اغلب کم‌سواد هستند، کارشناس طب سنتی و غیرعلمی شده‌اند و همچنین انتشار اخبار نادرست و بی‌معنا درباره عرفان و موارالطبیعه و... مد‌شده است که با قاطعیت می‌گویم جلوی انتشار این مطالب ناصحیح باید گرفته شود. انتشار فیلم‌های پورن نیز یکی از مضرات این شبکه است که ۱۸ سال‌دارد که راه‌هایی را باید پیدا کرد تا نوجوانان به این موارد دسترسی پیدا نکنند و کنترل خانواده‌ها و نظارت پدر و مادر بر این موارد ضروری است. انتشار تصاویر خصوصی نیز به بسیاری از خانواده‌ها لطمه می‌زند، گاه‌چهره یک فرد که در جامعه ظاهر می‌شود با عکس‌هایی که برای مثال در تلگرام می‌گذارد، مغایرت دارد که این خود مشکلاتی را به‌بار می‌آورد. در مجموع باید گفت فرهنگ استفاده از رسانه و داشتن سواد رسانه‌ای در سطح عموم یک ضرورت حتمی است. توجه به سواد رسانه‌ای مردم به‌عنوان یک شاخه از رشته‌های ارتباطات الکترونیکی باید در دانشگاه تدریس شود و در سال‌های پنجم و ششم دبیرستان نیز درس‌هایی به این مساله اختصاص یابد.

منصور ساعی: به نظر من دولت‌مدان و سیاست‌گذاران رسانه‌ای فرهنگی باید نگاه ظرفیت‌محور به نوآوری‌ها و فناوری‌های نوین داشته باشند تا بتوان از توان و قدرت آن‌ها در ارتقای سلامت اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه بهره گرفت. نگاه چالش‌محور و تهدید‌محور به رسانه‌های نوین تنها جامعه را از اثرات مثبت آن محروم می‌کند.

امروزه در جامعه اطلاعاتی و شبکه‌های اطلاعات و دسترسی به آن عامل اصلی تصمیم‌سازی و برنامه‌ریزی در زندگی است، بنابراین این دسترسی به اطلاعات حق مهمی در زندگی فردی و اجتماعی محسوب می‌شود. آیا می‌توان این حق را به پنهان برخی آسیب‌های احتمالی نادیده گرفت؟ یعنی می‌توان گفت مردم نباید راندگی کنند زیرا احتمال دارد تصادف کنند؟ امروزه نیاز به اطلاعات مانند نیاز به